

ΕΞΟΡΜΗΣΙΣ

ΜΑΧΗΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΒΕΡΟΙΑΣ

Αριθ. Φύλλου 38

Τιμή φύλλου δραχ. 1.50

Γραφεία: Βενιζέλου 25

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΘΑΕΦΑΝΗΣ Γ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ
ΥΠΕΥΘ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ

ΔΕΥΤΕΡΑ
30 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1965

114

Η ΟΥΣΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ ΤΩΝ ΣΗΜΕΡΙΝΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΜΑΣ

ΛΑΜΠΡΟΣ ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

Με άγέρωχο ήθικα, με υψηλή εθνική συνείδηση και εδβόνη, συνεχίζει, άπτόητος ο Λαός μας τόν άγώνα, που άρχισε εδώ και δύο μήνες και θα τον συνεχίσει όσο χρειάζεται ακόμα, για να κατοχυρώσει τον τόπο μας, τη συνταγματική τάξη και νομιμότητα την Δημοκρατία και την ομαλότητα, που βάνουσα παραβιάζονται από τους σκοτεινούς συμβούλους του "Ανακτος και τη φασιστική Δεξιά.

Τόση δε είναι η όρμη του λαού και τόση η πεποίθησή του για το δίκαιο αίτημά του, ώστε με τις ειρηνικές κοινητοποιήσεις του, άνετρωσε δύο κυβερνήσεις της έκτροπής και έντροπής, και απέσπασε την άγάπη, την εκτίμηση και την συμπαράσταση στον άγώνα του, της πολιτισμένης δημοκρατικής άνθρωπότητας.

Ποία είναι η ουσία και το περιεχόμενο των άγώνων αυτών; Η σημερινή κρίση εξουσίας με την μορφή που παρουσιάζεται, είναι επανάλληξη, μπορεί να πη κανείς, άλλης προηγουμένης κρίσης του 1874. Και τότε ο Βασιλεύς Γεώργιος Α! απέκρινε με το έτσι θέλω από την εξουσία, το κόμμα της πλειοψηφίας. Η πράξις αυτή, έχει ιστοριογραφική από τον Χαρ. Τρικούπη στά δύο περίφημα άρθρα του «Τις πταίει» («Καιριοί» 29 Ιουνίου 1974) και «Παρελθόν και ένεστώσ» («Καιριοί» 8 Ιουλίου 1874).

Είς τα άρθρα αυτά διατυπώνονται αξιωματικά και θεωρητικά, από άποστολο τον ουσία και τόν σημερινών άγώνων του λαού.

Γράφει ο Χαρ. Τρικούπης: «Τίθειται εκ νέου εις τό ένθνος το δίλημμα της ύποταγής εις την αθθαίρεσιαν ή της επανάστασεως... Καλούνται εις την εξουσίαν κυβερνήσεις άπο κρουόμεναι παρά της πλειοψηφίας του Έθνους... Τί δύναται ο Λαός να πράξει κατ'αυτής της καταστάσεως; Οδδέν άλλο ή να επανάστατήση. Άλλά τίς ο δυνάμενος να κατακρίνη εύλόγως τόν λαόν, διότι την επαναστασιαν θεωρεί ως έγκυτον καταφύγιον και πριν προσέλθη εις αδήνη ζητεί να ίδη εξαντλούμενα όλα τα προληπτικά μέσα... Άλλά εκτός της επαναστασεως... δέν ύπάρχει άρα άλλο μέσον θερασείας... Καταστέλλονται και προλαμβάνονται αι καταχρήσεις της εξουσίας διά δυνάμεις άνωτέρας και αυτής της επαναστασεως, διά της ΘΗΚΗΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΗΣ ΓΝΟΜΗΣ... Οι δουλολαοι κμιαίνονται μεταδ άνοχης της αθθαίρεσις και συννομισίας. Ίδιον των έλευθέρων λαών είναι δι'εθνηρικαν μέσων να επιβάλλωσιν εις τους άρχοντας τόν σεβασμόν...»

Και εις το δεύτερον άρθρον του, ο Χαρ. Τρικούπης καταλήγει: «Τήν εδβόνην των επαναστασεων φέρουσι οχι οι έκτελουντες, άλλ' οι καθιςτάντες αυτάς άναποδράστους...»

Τά άρθρα αυτά δδήγησαν μόν προς στιγμήν τόν Χαρ. Τρικούπη στη φυλακή, άλλα ο Λαός τόν άνέδειξε ξανά Πρωθυπουργό, και έπέβαλε, την άρχή της δεδ ή λ ω μ έν ης, στον Γεώργιον Α! με τόν λόγο του Έθνου (11 Αύγουστου 1875) με την περικοπή που άναφέρεται στην επικεφαλίδα.

Η άρχή αυτή, που περιελήφθηκε στο 78 άρθρ. του Ισχύοντος Συντάγματος, λέει ότι «ή Κυβέρνησις πρέπει να άπολαβή της έμπιστοσύνης της Βουλής».

Η άρχή αυτή σημαίνει ότι ο Βασιλεύς δέν έχει το δικαίωμα να διορίση άποαδήποτε Κυβέρνηση θέλει. Διά να άναθέσει σε ένα πρόσωπο να σχηματίση Κυβέρνηση, πρέπει πρώτα, να είναι γνωστό «δεδηλωμένο» ότι το πρόσωπο αυτό άπολαμβάνει την έμπιστοσύνη της Βουλής.

Άπό αυτήν την άνάγκη, προέκυψε ο θεσμός της οργάνωσεως των πολιτικων κομμάτων, με προγράμματα και με Άρχηγός εκ των προτέρων καθορισμένους. Όταν ο λαός με την ψήφο του δίνει πλειοψηφία σε ένα κόμμα, το όποιο κατά συνέετια έχει και πλειοψηφία στη Βουλή, έχει δηλαδή τη «δεδηλωμένη» ύποστήριξη της Βουλής, τότε ο Βασιλεύς είναι έποχρεωμένος να άναθέσει εις τόν Άρχηγόν του Κόμματος αυτού την έντολή σχηματισμού Κυβερνήσεως, ο Άρχηγός δε αυτού του Κόμματος, άποδ καταρτίσει έλεύθερα τόν κατάλογο της Κυβερνήσεως του παρουσιάζεται στον Βασιλέα, ο όποιος διορίζει και όρκίζει την Κυβέρνησιν του (άρθ. 31 του συντάγματος), ή δε κυβέρνηση, έφ'όσον, παρουσιάζομενη στη Βουλή, παίρνει ψήφο έμπιστοσύνης, δέν είναι δυνατόν να παυθή από τόν Βασιλέα. Ναι μόν το άρθ. 31 όρίζει ότι ο Βασιλεύς διορίζει και παύει τούς Υπουργούς, άλλα το δικαίωμα να παύη την κυβερνήσιν, ύπάρχει στην περίπτωση που ή κυβέρνηση παύει να άπολαμβάνει την έμπιστοσύνη της Βουλής. Αι έξουσίαι του Βασιλέως δέν είναι άπεριοριστοι.

«Ο Βασιλεύς δέν έχει άλλας έξουσίας ειμή όσας τή άπονόμευσι το Σύνταγμα και οι συνάδοντες προς αυτό νόμοι» (άρθ. 44 Συντάγματος). Ένώ αι έξουσίαι του Λαού είναι άπεριορισται. «Άπασαι αι έξουσίαι πηγάζουσι εκ του Έθνους, ενεργουνται δε καθ' έν τρόπον όριζει το Σύνταγμα, (άρθρ. 21 Συντ.) Το άρθρον αυτό επι-

«Άπασαι ως άπαραίτητον προςόν των καλουμένων παρ'έμοι εις τήν Κυβέρνησιν του τόπου, τήν δεδηλωμένην προς αυτούς έμπιστοσύνην της πλειοψηφίας των άντιπροσώπων του Έθνους». (Άπό τόν λόγον του Έθνου Γεωργίου Α. 11 Αύγουστου 1875)

τάσαι, ότι οιαδήποτε διαφωνία μεταξύ των συνταταγμένων έξουσιών του Κράτους λύεται από τόν κυρίαρχον λαόν.

Μά βάση τα πιο πάνω, δε δοξμα τώρα που εδρίσεται έκτροπή από το Σύνταγμα;

Είναι γνωστόν ότι ο λαός στις τελευταίες έλογές έδωσε το 53ο στην ΕΚ με άρχην τόν Γ. Παπανδρέου. Ο Βασιλεύς άέθεσε σ'αυτό, τόν σχηματισμό Κυβερνήσεως, διότι είχε την δεδηλωμένη ύποστήριξη της Βουλής, όμοια και διόρισε την Κυβέρνηση Κέντρου. Η κυβερνήση πήρε ψήφο έμπιστοσύνης από την Βουλή, και την πρώτη φορά που έμφανίστηκε στη Βουλή και την τελευταία φορά τόν Ιούλιου 1965 πριν διακοπή ή Βουλή.

Έσ συνεχία προκύπτει το θέμα 'Υπουργού Έθνικής Άμύνης. Ο Βασιλεύς, άρρίπται να άναθέσει το 'Υπουργείον Έθ. Άμύνης στον Πρωθυπουργόν, έσ' αναγκάζει αυτόν σε παραιτήση. Ο Άρχηγός του πλειοψηφούντος Κόμματος, εισήγγειται διενέργειαν έκλογών για να άποσπασθή ο Κυρίαρχος Λαός επί της διαφωνίας. Ο Βασιλεύς άρρίπται τις έλογές, άλλα άναθέτει την έντολή τόν Νόβα, έσ συνεχία στον Τσιριμόκο, χωρίς αυτό, να είναι άρχηγος κόμματος, και χωρίς να έχουν την δεδηλωμένη ύποστήριξη της Βουλής και γιαιυτό καταψηφίσθηκαν.

Έδω είναι ή έκτροπή από το Σύνταγμα.

Πρώτη έκτροπή: Η πτωσις Κυβερνήσεως που είχε πλειοψηφία στο λαό και στη Βουλή και ή άρρηση να καταφύγη εις την λοιπήν έμπρηγορίαν, είναι ή αίτια της παρατάσεως της κρίσεως. Ο λαός με το κυριαρχικό δικαίωμα, ως πηγή όλων των έξουσιών του Έθνους, θα άποφασίσει εάν έχει την έμπιστοσύνην στον πρώην Πρωθυπουργόν, ή άφηρεσει την έμπιστοσύνην από αυτόν.

Δευτέρα έκτροπή: Η άναθέση της έντολης στους δύο έξουσίες της ΕΚ, δειχνη προσπάθεια ύποσπελευσεως εις τα έσωτερικά του πλειοψηφούντος Κόμματος με σκοπό την διάλυση αυτού. Ο Βασιλεύς γίνεται ύπερνω Κομμάτων και προσώπων. Βασίλει. Είναι Βασιλεύς ο άν των Έλλήνων και δέν έχει ες, οια προς το Α ή Β! πρόσωπον ή Κόμμα.

Τρίτη έκτροπή:

Η άναθέση της έντολης στα δύο στελέχη της ΕΚ, που θα έστιριζόντο στις ψήφους της ΕΡΕ, του κόμματος που καταψηφίσθη στις έλογές, και που στην ουσία αυτή (ή ΕΡΕ) θα έκυβερνούσε διά μέσου του Νόβα ή Τσιριμόκο, σημαίνει ότι γίνεται προσπάθεια να έξαγοραστούν Βουλευτές και να έξαγκρισθούν να άπαρηθούν το Πρόγραμμα που διεκρούσαν τόν λαό, και τη έντολή που πήραν από τόν λαό και να έπραμόσουν το πρόγραμμα άντίθετα από κείνα που διεκρούσαν. Ο Βουλευτής είναι δεμτος άπέκαστι στο λαό, με το πρόγραμμα που εξέγγειλε, και ο λαός δικαιούται να έλέγχει τις πράξεις και τις έπέργειες του Βουλευτή του.

Ύστερα από την κατάφορο αυτή παραβίαση θεμελιωδών άρχών του Συντάγματος, τι έπρεπε να κμνη, κατά τόν Χαρ. Τρικούπη, ο Λαός; Νά επαναστατήση και να καταστέλλη δια των ειρηνικών του έκδηλώσεως την κατάχρησιν της εξουσίας και να επιβάλλη εις τους άρχοντας τόν σεβασμόν.

Αυτό έκαμα, και κμνη ο λαός μας.

Νά λοιπόν γιαιτό ο άγώνας και οι κινητοποιήσεις του λαού και οι νόμιμες και συνταγματικές είναι.

Νά γιαιτό νικά ο λαός, όταν έχει το δικαίο με το μέρος του.

Νά γιαιτό ο άγώνας αυτός έγινε μαζικός από την πρώτη στιγμή.

Νά γιαιτό τελικά ο λαός θα επιβάλλη την θέλησή του, και θα κληθή, σέν κυρίαρχος που είναι να λύση τη διαφωνία και ύποδικνωόντας την Κυβέρνηση της άρσεκλεις του, θα επιβάλλη σε όλες τις καταθέσεις τόν σεβασμό των κυριαρχικών του δικαιωμάτων. Αυτή είναι ή ουσία και το περιεχόμενο των σημερινών άγώνων του λαού.

Ο Λαός, ως πηγή όλων των έξουσιών, άγωνίζεται να κμνη σεβαστά τα δικαιώματά του και την κυριαρχία του.

Τότε μόνο θα λειτουργήση ομαλά το Σύνταγμα και ή Δημοκρατία.

Α ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ